

Els miralls

I si una dona és massa fina
com per triar i anar triant: passar
de parada en parada, amb un vigor
de marmanyera, toquejar les peres
i veure engany en la frescor dels ous?

Començar el dia amb una tria?

Córrer tot el mercat, a publicar
la seva passió vestal, a fer el pregó
del tribut de bon ordre i qualitats
que ella vol exactar de cada dia -

Millor la que és lleial i oculta.

Fa temps que va triar, i té confiança.

Les agències llises i discretes
per ara no han fallat. La seva porta
va obrint-se, i tot acut puntualment.

I què, si té hores de dubte?

(Potser va pagant molt pel que val menys,
potser les altres troben pel carrer
coses que saben estimar, i no en parlen
quan són amb ella, dins les seves cambres.)

Que no la voltin ombres tèrboles.

Que en tots nosaltres, miralls on es mira
quan sospesa la prova de l'encert
amb què s'ha triat ella els seus per sempre,
retrobi, sempre nítida, una imatge.

Mostrem-li, nostra i assumida,
la seva tria: l'alt honor dels seus.